Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2771/75

af 29. oktober 1975

om den fælles markedsordning for æg

(EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EØF) nr. 368/76 af 16. februar 1976	L 45	2	21.2.1976
►**M2**	Rådets forordning (EØF) nr. 3643/81 af 15. december 1981	L 364	1	19.12.1981
►**M3**	Rådets forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M4**	Rådets forordning nr. 1475/86 af 13. maj 1986	L 133	39	21.5.1986
►**M5**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 4000/87 af 23. december 1987	L 377	42	31.12.1987
►**M6**	Rådets forordning (EØF) nr. 3207/88 af 17. oktober 1988	L 286	2	20.10.1988
►**M7**	Rådets forordning (EØF) nr. 1235/89 af 3. maj 1989	L 128	29	11.5.1989
►**M8**	Rådets forordning (EØF) nr. 1574/93 af 14. juni 1993	L 152	1	24.6.1993
►**M9**	Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M10**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 af 18. december 1995	L 305	49	19.12.1995
►**M11**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 af 29. juli 1996	L 189	99	30.7.1996
►**M12**	Kommissionens forordning (EF) nr. 493/2002 af 19. marts 2002	L 77	7	20.3.2002
►**M13**	Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M14**	Rådets forordning (EF) nr. 1913/2005 af 23. november 2005	L 307	2	25.11.2005

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 229 af 18.8.1988, s. 46 (4000/1987)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2771/75

af 29. oktober 1975

om den fælles markedsordning for æg

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamente ([1]) og ud fra følgende betragtninger:

Siden de grundlæggende bestemmelser om markedsordningen for æg blev vedtaget, er de blevet ændret flere gange; som følge af deres store antal og komplekse karakter, og fordi de er spredt i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, er disse tekster vanskelige at anvende og mangler derfor den nødvendige klarhed, som enhver lovgivning bør have; de bør derfor kodificeres;

funktionen og udviklingen af det fælles marked for landbrugsprodukter skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik, og denne skal særlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, der kan antage forskellige former efter produktternes art;

den fælles landbrugspolitik har til formål at nå de i artikel 39 i traktaten anførte mål; for at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard er det navnlig inden for ægsektoren nødvendigt, at der kan træffes foranstaltninger, som skal lette udbudets tilpasning til markedets behov;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked for æg indebærer, at der for samhandelen over Fællesskabets ydre grænser indføres ensartede regler, der omfatter et system med importafgifter og eksportrestitutioner;

for at nå dette mål er det principielt tilstrækkeligt, at der pålægges indførsler fra tredjelande importafgifter, der afpasses efter den indvirkning, som forskellen mellem foderkornpriserne inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet udøver på foderomkostningerne samt efter nødvendigheden af at beskytte forarbejdningsvirksomheden inden for Fællesskabet;

forstyrrelser på Fællesskabets marked som følge af udbud på verdensmarkedet til unormalt lave priser skal undgås; der bør derfor fastsættes slusepriser, og importafgifterne bør forhøjes med en tillægsafgift, når tilbudspriserne franko grænse er lavere end disse priser;

muligheden for ved udførsel til tredjelande at yde en restitution, der er lig med forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet vil kunne sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med æg; for at garantere Fællesskabets eksportører en vis sikkerhed for restitutionernes stabilitet er det hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at forudfastsætte restitutionerne inden for ægsektoren;

som tillæg til det ovenfor beskrevne system bør der, i det omfang markedssituationen kræver det, åbnes mulighed for helt eller delvis at forbyde anvendelse af proceduren for aktiv forædling;

importafgiftssystemet gør det muligt at se bort fra alle øvrige beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; dette afgiftssystem kan dog under usædvanlige omstændigheder vise sig utilstrækkeligt; for at Fællesskabets marked ikke i sådanne tilfælde skal være uden beskyttelse mod de forstyrrelser, der måtte følge deraf, efter at de tidligere importhindringer er blevet fjernet, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltniger;

begrænsninger i den frie vareomsætning, som er resultatet af anvendelse af forholdsregler beregnet på at bekæmpe udbredelse af sygdomme hos dyr, kan skabe vanskeligheder på markedet i en eller flere medlems-

([1]) EFT nr. C 60 af 13. 3. 1975, s. 41.

▼B

stater; det er nødvendigt at åbne mulighed for at indføre undtagelsesforanstaltninger til støtte af markedet med henblik på at afhjælpe en sådan situation;

for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser, bør der fastlægges en fremgangsmåde, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité tilvejebringes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked ville gennem ydelse af visse former for støtte kunne bringes i fare; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der gør det muligt at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde sådan støtte, som er uforenelig med det fælles marked, bringes i anvendelse inden for ægsektoren;

den fælles markedsordning for æg skal på passende måde tage lige meget hensyn til de i traktatens artikler 39 og 110 fastsatte mål;

de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt som følge af de forpligtelser, som anvendelsen af denne forordning medfører, påhviler Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]), ændret ved forordning (EØF) nr. 1566/72 ([2]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

▼M6

Artikel 1

▼M8

1. Den fælles markedsordning for æg omfatter følgende produkter:

	KN-kode	Varebeskrivelse
(a)	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Æg af fjerkræ, med skal, friske, konserverede eller kogte
(b)	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	Andre æg, uden skal, samt andre æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler

▼M6

2. I denne forordning forstås ved:

a) »æg i skal«: æg fra fjerkræ, i skal, friske, konserverede eller kogte, andre end rugeæg som nævnt under litra b)

b) »rugeæg«: rugeæg fra fjerkræ

c) »hele produkter«: fugleæg, uden skal, spiselige, med eller uden indhold af sukker eller andre sødemidler

d) »delprodukter«: æggeblommer fra fugleæg, spiselige, med eller uden indhold af sukker eller andre sødemidler.

▼M7

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
([2]) EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 5.

▼B

Artikel 2

1. For i erhverslivet at fremme sådanne initiativer, som kan lette tilpasningen af udbudet til markedets krav, med untagelse af initiativer, der vedrører tilbagetrækning af produkterne fra markedet, kan der, med hensyn til de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, træffes følgende fællesskabsforanstaltninger:

— foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produkternes fremstilling, forarbejdning og forhandling;

— foranstaltninger til forbedring af produkternes kvalitet;

— foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på grundlag af kendskab til de anvendte produktionsmidler;

— foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De almindelige regler for disse foranstaltniger fastsættes efter den i artikel 43, stk. 2, i traktaten anførte fremgangsmåde.

2. For et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter fastsættes handelsnormer. Disse normer kan særlig vedrøre inddeling i kvalitets- og vægtklasser, emballering oplagring, transport, præsentation og mærkning.

Normerne og deres anvendelsesområde samt de almindelige regler for deres anvendelse vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal.

▼M9

Artikel 3

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 6 og 8.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 5

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

▼M9

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 6

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefælge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 7

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

▼**M9**

Artikel 8

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 17. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes eksportrestitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for ægprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for ægprodukter på verdensmarkedet

b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage en længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked

c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved restitutionens fastsættelse tages der desuden særlig hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kg æg i skal under hensyntagen til den mængde æg i skal, der anvendes til fremstilling af disse produkter og/eller gennemsnitsforholdet mellem handelsværdierne af æggets bestanddele.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes på baggrund af:

a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet

b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder

▼M9

b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens, undtagen i de tilfælde, hvor der kan bevilges en licens a posteriori (rugeæg).

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Bestemmelserne i stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag I.

9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 17 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

10. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne er udført fra Fællesskabet, og

— har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 11 finder anvendelse, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal udføres er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen, for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

12. Overholdelsen af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

13. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 17. Bilag I ændres efter samme procedure. Dog vedtages

▼M9

gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8 for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilag I, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 9

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for æg kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling:

— for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt, til fremstilling af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter, og

— i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er anført i bilag I.

2. Uanset stk. 1 og hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 11

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

▼M9

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

▼M9

▼B

Artikel 13

De i artikel 1, stk. 1 nævnte varer, som er fremstillet eller forarbejdet på basis af produkter, som ikke omfattes af artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i traktaten, kan ikke frit omsættes inden for Fællesskabet.

▼M14

Artikel 14

1. For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, der kan følge af anvendelsen af forholdsregler, der skal bekæmpe udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 17 træffes undtagelsesforanstaltninger til støtte for det marked, som berøres af sådanne begrænsninger. Disse foranstaltninger træffes på anmodning af den eller de berørte medlemsstater. De må kun træffes, hvis den eller de berørte medlemsstater har truffet veterinære og sundhedsmæssige forholdsregler for hurtigt at bringe epizootierne til ophør, og kun i det omfang og for det tidsrum, der er strengt nødvendigt for understøttelsen af dette marked.

2. Fællesskabet deltager i finansieringen af de i stk. 1 nævnte undtagelsesforanstaltninger, hvis de træffes i direkte tilknytning til de veterinære og sundhedsmæssige forholdsregler, med 50 % af de af medlemsstaterne afholdte udgifter.

3. Hvor producenterne deltager i dækningen af medlemsstaternes udgifter, skal medlemsstaterne sikre, at dette ikke medfører konkurrencefordrejning mellem producenter i forskellige medlemsstater.

4. Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder ikke anvendelse på medlemsstaternes finansielle bidrag til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

▼B

Artikel 15

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler gensidigt hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. De nærmere bestemmelser vedrørende meddelelse og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde.

Artikel 16

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fjerkrækød og æg — i det følgende benævnt »Komiteen« — som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

▼M13

▼**M13**

Artikel 17

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]).

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 18

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 19

Medmindre andet bestemmes i denne forordning, finder artiklerne 92-94 i traktaten anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 20

Ved gennemførelsen af denne forordning skal der på passende måde tages hensyn både til de i artikel 39 og artikel 110 i traktaten fastsatte mål.

Artikel 21

Såfremt Italien gør brug af artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ([2]), træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de nødvendige foranstaltninger for at forhindre konkurrenceforvridninger.

Artikel 22

1. Rådets forordning nr. 122/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for æg ([3]), senest ændret ved afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber ([4]), ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger og referencer til artikler i den nævnte forordning fremgår af sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft den 1. november 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([2]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
([3]) EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2293/67.
([4]) EFT nr. L 2 af 1. 1. 1973 s. 1.

▼**M11**

BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0403 10 51 til ex 0403 10 99 ex 0403 90 71 til ex 0403 90 99	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, youghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk, aromatiseret eller tilsat kakao, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao
ex 1901	Tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet:
1902 11 00	Pastaprodukter, ikke kogte, fyldte eller på anden måde tilberedt, med indhold af æg
ex 1904	Tilberedte næringsmidler fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f. eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet, med indhold af kakao
1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler af den art, der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse:
1905 20	- Honningkager og lignende
▼**M12**	
1905 31	- Søde kiks, biscuits og småkager
1905 32	- Vafler
▼**M11**	
1905 40	- Tvebakker og kryddere, ristet brød og lignende ristede varer
1905 90	- Andre varer undtagen produkter henhørende under KN-kode 1905 90 10 til 1905 90 30
ex 2105 00	Konsumis, med indhold af kakao
2208	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol; spiritus, likør og andre spiritusholdige drikkevarer:
2208 70	- Likør
3502	Albuminer (herunder koncentrater af to eller flere valleproteiner, med indhold af valleproteiner på over 80 vægtprocent, beregnet på grundlag af tørstofindholdet), albuminater og andre albuminderivater:
3502 11 90	- - - Andet tørret ægalbumin
3502 19 90	- - - I andre tifælde

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning nr. 122/67/EØF	*Denne forordning*
artikel 13a	artikel 14
artikel 14	artikel 19
artikel 22	artikel 21
Bilag	Bilag I